

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ **001** /ປປຫ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **02 ມັງກອນ 2020**

ລັດຖະດໍາລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ
(ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 28/ສພຊ, ລົງວັນທີ 22 ພະຈິກ 2019 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ (ສະບັບປັບປຸງ);
- ອີງຕາມ ຫນັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 30/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 04 ທັນວາ 2019.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

- ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ (ສະບັບປັບປຸງ).
 ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 28 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 22 / 11 / 19

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ

ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ (ສະບັບປັບປຸງ)

ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 8 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ (ສະບັບປັບປຸງ) ໃນວາລະກອງປະຊຸມ ຄັ້ງວັນທີ 22 ພະຈິກ 2019.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ (ສະບັບປັບປຸງ) ດ້ວຍຄະແນນ ສຽງຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຈຳນວນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທິຜູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 73 /ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 22 ພະຈິກ 2019

**ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ
ການອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ
(ສະບັບປັບປຸງ)**

**ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ**

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ວຽກງານອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງມີ ປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ຍືນຍົງ ແນໃສ່ຮັບປະກັນໃຫ້ພົນລະເມືອງ ມີສຸຂະພາບດີ, ມີອາຍຸຍືນ, ຫຼຸດຜ່ອນ ການຕິດເຊື້ອພະຍາດ, ການເຈັບປ່ວຍ ແລະ ການເສຍຊີວິດ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ) ການອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ

ການອະນາໄມ ແມ່ນ ການທຳຄວາມສະອາດ, ການກຳຈັດສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ການສ້າງສະພາບທີ່ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ ການດຳລົງຊີວິດ, ການປະຕິບັດຕົວຈິງທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຄົນເຮົາມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ກັນພະຍາດ.

ການສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ແມ່ນ ຂະບວນການໃຫ້ຄວາມຮູ້, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ສ້າງໃຫ້ຄົນເຮົາມີສະຕິຕົນຕົວ ໃນການເບິ່ງແຍງ ແລະ ດູແລສຸຂະພາບຂອງຕົນ, ທຸກຄົນໃນຄອບຄົວ, ຊຸມຊົນ ແລະ ສັງຄົມ ມີສຸຂະພາບດີ ດ້ວຍການຫັນປ່ຽນ ຄວາມຮັບຮູ້, ທັດສະນະຄະຕິ, ພຶດຕິກຳ, ສ້າງສະພາບທີ່ເອື້ອອຳນວຍ, ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ແລະ ວິທີການຕ່າງໆ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ມີແບບແຜນດຳລົງຊີວິດທີ່ດີ ໂດຍເອົາວຽກງານສື່ສານເພື່ອສຸຂະພາບ ແລະ ສຸຂະສຶກສາເປັນໃຈກາງ.

ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ສຸຂະພາບດີ ໝາຍເຖິງ ສະພາບທາງດ້ານ ຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ມັນສະໝອງ ຂອງຄົນ ແລະ ສິ່ງຄົມທີ່ດີ;
2. ການສ້າງສະພາບທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ໝາຍເຖິງ ການສ້າງເງື່ອນໄຂ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳ ກ່ຽວກັບການອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ;
3. ສະຖານທີ່ບໍລິການ ໝາຍເຖິງ ໂຮງແຮມ, ເຮືອນພັກ, ຮ້ານອາຫານ, ສະຖານທີ່ບັນເທີງ, ຮ້ານສ່ອມແປງລົດ, ຮ້ານເສີມສວຍ, ຮ້ານນວດ, ຮ້ານຕັດຜົມ, ຮ້ານຕັດແວ່ນຕາ, ສູນອອກກຳລັງກາຍ ແລະ ສະຖານທີ່ບໍລິການອື່ນ;
4. ສະຖານທີ່ບໍລິການສາທາລະນະສຸກ ໝາຍເຖິງ ໂຮງໝໍ, ຫ້ອງກວດພະຍາດ, ຮ້ານຂາຍຢາ ແລະ ສູນການແພດ;
5. ສະຖານທີ່ສາທາລະນະ ໝາຍເຖິງ ສາສະໜາສະຖານ, ປູສະນິຍະສະຖານ, ອະນຸສອນ ສະຖານ, ສວນສາທາລະນະ, ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ, ສະໜາມກີລາ, ສະໂມສອນ, ສະໜາມບິນ, ທ່າເຮືອ, ສະຖານີໂດຍສານ ແລະ ສະຖານທີ່ສ່ວນລວມອື່ນ;
6. ມົນລະພິດ ໝາຍເຖິງ ສານເຄມີ, ກຳມັນຕະພາບລັງສີ, ຜຸ່ນລະອອງ, ຄວັນ ລວມທັງ ສຽງ, ແສງ, ກິ່ນ, ຄວາມສັ່ນສະເທືອນ ແລະ ຄວາມຮ້ອນ ທີ່ເຈືອປົນ ໃນອາກາດ, ດິນ, ນ້ຳ ທີ່ມີຄ່າຄວາມເຂັ້ມ ຊຸ່ນເກີນມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ມາດຕະຖານຄວບຄຸມມົນລະພິດແຫ່ງຊາດ ທີ່ເກີດຈາກທຳມະຊາດ ຫຼື ມະນຸດ ສ້າງຂຶ້ນ ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ ຂອງຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
7. ການເຜົາລະວັງຄຸນນະພາບນ້ຳ ໝາຍເຖິງ ການຕິດຕາມ, ກວດກາ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ວັດ ແທກ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ທົບທວນຄືນ ຄຸນນະພາບນ້ຳດື່ມ ແລະ ນ້ຳໃຊ້ ຕາມມາດຕະຖານທີ່ກະຊວງສາທາ ລະນະສຸກ ວາງອອກ;
8. ອາຍເຮືອນແກ້ວ ໝາຍເຖິງ ບັນດາທາດອາຍທີ່ປ່ອຍອອກຈາກທຳມະຊາດ ຫຼື ເກີດຈາກ ການສ້າງຂຶ້ນຂອງມະນຸດ ຂຶ້ນສູ່ຂັ້ນບັນຍາກາດ ແລ້ວກໍ່ຕົວເປັນອາຍເຮືອນແກ້ວ;
9. ສານອັນຕະລາຍ ໝາຍເຖິງ ທາດ ຫຼື ສານປະກອບ ທີ່ເປັນພິດ ຫຼື ເປັນອັນຕະລາຍ ຕໍ່ ສຸຂະພາບ ຂອງຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຕົ້ນ ທາດອາເຊນິກ, ທາດບາຫຼອດ, ທາດຊິນ, ສານໄຍ ຫິນ;
10. ພະຍາດບໍ່ຕິດຕໍ່ ໝາຍເຖິງ ພະຍາດເສັ້ນເລືອດຫົວໃຈ, ພະຍາດມະເຮັງ, ພະຍາດ ເປົາຫວານ ແລະ ພະຍາດອື່ນ ທີ່ເກີດຈາກພຶດຕິກຳ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ພັນທຸກຳ;
11. ໂພຊະນາການ ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການ ໃນການຜະລິດ, ການແຈກຢາຍ, ການປຸງແຕ່ງ ທີ່ ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ການບໍລິໂພກອາຫານ ທີ່ປອດໄພ, ມີປະໂຫຍດ, ຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ຄົບຖ້ວນ;
12. ຫຼັກການສຸຂານາໄມ ໝາຍເຖິງ ກົດລະບຽບ, ມາດຕະການຕ່າງໆ ທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິ ບັດ ຕາມທີ່ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ວາງອອກ ເພື່ອກັນການເກີດ ແລະ/ຫຼື ການແຜ່ລະບາດ ຂອງພະຍາດ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ຄົນມີສຸຂະພາບດີ;
13. ສິ່ງເສດເຫຼືອ ໝາຍເຖິງ ນ້ຳມັນປ່ຽນຖ່າຍ, ຂີ້ເຫຍື້ອ, ນ້ຳເປ້ອນ, ອາຈິມຄົນ ຫຼື ສັດ, ເຊື້ອພະຍາດ, ກຳມັນຕະພາບລັງສີ, ສານພິດ ຫຼື ສິ່ງອື່ນໆ ທີ່ ອາດຈະເກີດ ຫຼື ກໍ່ໃຫ້ເກີດພະຍາດ ແລະ ມີຜົນ ກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບ;

14. ຜູ້ສໍາຜັດກັບອາຫານ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ ເຮັດວຽກໂດຍກົງກັບການບໍລິການອາຫານ, ບຸກຄົນທີ່ຈັບບາຍອາຫານ ຫຼື ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ອື່ນ ທີ່ນໍາໃຊ້ສໍາຜັດອາຫານ ແລະ ຜູ້ອື່ນທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຜະລິດ, ປຸງແຕ່ງອາຫານ ແລະ ບໍລິການອາຫານ;

15. ເດັກອ່ອນ ໝາຍເຖິງ ເດັກທີ່ມີອາຍຸ ແຕ່ວັນເກີດ ຫາ ສິບສອງເດືອນ;

16. ເດັກນ້ອຍ ໝາຍເຖິງ ເດັກທີ່ມີອາຍຸ ສູງກວ່າ ສິບສອງເດືອນ ຫາ ສາມສິບຫົກເດືອນ.

ມາດຕາ 4 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ

ລັດ ໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ ຕໍ່ການອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ໂດຍຖືເອົາວຽກງານຮັກສາສຸຂະພາບຂັ້ນຕົ້ນເປັນຜືນຖານໃຫ້ແກ່ການບັນລຸການປົກຄຸມສຸຂະພາບທົ່ວປວງຊົນ.

ລັດ ສ້າງ ແລະ ປະກອບ ບຸກຄະລະກອນ, ກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງຜືນຖານ, ສະໜອງງົບປະມານ, ວັດຖຸປະກອນ, ພາຫະນະ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່, ປຸກຈິດສໍານຶກ ກ່ຽວກັບວຽກງານອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ໃຫ້ທົ່ວເຖິງ ທັງຕົວເມືອງ, ເຂດຊົນນະບົດ, ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ຫົນການ.

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສິ່ງເສີມ ໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນ, ມີສ່ວນຮ່ວມ ຫຼື ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ.

ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ

ວຽກງານອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບ ແນວທາງ ນະໂຍບາຍ, ລັດຖະທໍາມະນູນ, ກົດໝາຍ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ແຜນພັດທະນາວຽກງານສາທາລະນະສຸກ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

2. ສະໜອງການບໍລິການ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ສະເໝີພາບ, ທົ່ວເຖິງ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ເປັນທໍາ;

3. ຖືເອົາການສື່ສານເພື່ອສຸຂະພາບ, ໂຄສະນາສຸຂະສຶກສາ, ອົບຮົມວິຊາການ ແລະ ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາເປັນສໍາຄັນ ໃນການພັດທະນາວຽກງານສາທາລະນະສຸກ;

4. ຮັບປະກັນ ການປະສານສົມທົບ, ການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ຄວາມເປັນເຈົ້າການ ຂອງຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ;

5. ສອດຄ່ອງກັບສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 6 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ຜົນທະຂອງຜົນລະເມືອງ ໃນການອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ

ຜົນລະເມືອງທຸກຄົນ ໂດຍບໍ່ຈໍາແນກ ເພດ, ໄວ, ຊົນເຜົ່າ, ເຊື້ອຊາດ, ສັນຊາດ, ສາສະໜາ, ຖານະທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ລ່ວນແຕ່ມີສິດ ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ການແນະນໍາ ດ້ານການອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ແລະ ມີຜົນທະໃນການສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ລາຍງານສະພາບການ ທີ່ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບ ໃຫ້ແກ່ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງການຮັກສາສຸຂະພາບ ຂອງຕົນເອງ, ຄອບຄົວ, ຊຸມຊົນ ແລະ ສັງຄົມ.

ທົ່ວປວງຊົນ ຕ້ອງປຸກຈິດສໍານຶກ ດ້ວຍການສຶກສາອົບຮົມ, ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ວຽກງານອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ໂດຍທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ຜ່ານສົມວນຊົນ ພ້ອມທັງຊຸກຍູ້ ແລະ ສິ່ງເສີມການສ້າງ

ກິດຈະກຳຕ່າງໆ ເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ເຫັນໄດ້ເຖິງຄວາມສຳຄັນ ກ່ຽວກັບວຽກງານອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ.

ມາດຕາ 7 (ປັບປຸງ) ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ດຳລົງຊີວິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 8 (ປັບປຸງ) ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສິ່ງເສີມ ການພົວພັນຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກ ງານອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາ ສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດທາງດ້ານວິຊາການ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ຂະຫຍາຍຕົວ, ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ທັນສະໄໝ, ປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນ ພາຄີ.

**ພາກທີ II
ການອະນາໄມ**

ມາດຕາ 9 (ປັບປຸງ) ຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຈຳເປັນ ຂອງການອະນາໄມ

ການອະນາໄມ ເປັນວຽກງານທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຈຳເປັນ ຕໍ່ການດຳລົງຊີວິດປະຈຳວັນ ຂອງທຸກຄົນໃນສັງຄົມ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມີສຸຂະພາບດີ, ມີສຸຂະພາບທີ່ດີ, ມີ ອາຍຸຍືນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນການເກີດພະຍາດ.

ບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ, ຊຸມຊົນ ແລະ ສັງຄົມ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ ໃນການຮັກສາອະນາໄມ ຢ່າງ ເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 10 (ໃໝ່) ວຽກງານອະນາໄມ

ວຽກງານອະນາໄມ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການອະນາໄມສິ່ງແວດລ້ອມ;
2. ການອະນາໄມ ອາຫານ, ເຄື່ອງບໍລິໂພກ, ນໍ້າດື່ມ ແລະ ນໍ້າໃຊ້;
3. ການອະນາໄມໃນການປະກອບອາຊີບ;
4. ການອະນາໄມໃນເຂດໄພພິບັດ.

ໝວດທີ 1

ການອະນາໄມສິ່ງແວດລ້ອມ

ມາດຕາ 11 (ປັບປຸງ) ການອະນາໄມສິ່ງແວດລ້ອມ

ການອະນາໄມສິ່ງແວດລ້ອມ ແມ່ນ ການທຳຄວາມສະອາດ, ການກຳຈັດສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ການສ້າງສະພາບທີ່ເອື້ອອຳນວຍໃນການກັ່ນ, ຄວບຄຸມ ແລະ ກຳຈັດ ປັດໄຈສ່ຽງທີ່ເກີດຈາກທຳມະຊາດ ຫຼື ພືດຕິກຳຂອງຄົນ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ, ຊຸມຊົນ ແລະ ສັງຄົມ ໂດຍທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ.

ການອະນາໄມສິ່ງແວດລ້ອມ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການອະນາໄມສ່ວນບຸກຄົນ;
2. ການອະນາໄມຄອບຄົວ;
3. ການອະນາໄມຊຸມຊົນ;
4. ການອະນາໄມເຄຫາສະຖານ;
5. ການອະນາໄມສະຖານທີ່ບໍລິການ;
6. ການອະນາໄມສະຖານການສຶກສາ;
7. ການອະນາໄມສະຖານທີ່ບໍລິການສາທາລະນະສຸກ;
8. ການອະນາໄມສະຖານທີ່ສາທາລະນະ;
9. ການອະນາໄມຕະຫຼາດ;
10. ການອະນາໄມສະຖານທີ່ ກັກຂັງ, ສູນດັດສ້າງ ແລະ ຄ່າຍດັດສ້າງ;
11. ການອະນາໄມໃນການຊາປະນະກິດສິບ;
12. ການອະນາໄມສິ່ງເສດເຫຼືອ.

ມາດຕາ 12 (ປັບປຸງ) ການອະນາໄມສ່ວນບຸກຄົນ

ການອະນາໄມສ່ວນບຸກຄົນ ແມ່ນ ການສ້າງສະພາບທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ໃຫ້ແກ່ການດຳລົງຊີວິດ, ການປະຕິບັດຕົວຈິງ ໃນການບຳລຸງຮັກສາຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ຂອງຕົນ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການເຈັບເປັນ ຫຼື ເກີດພະຍາດ ແລະ ສາມາດດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນສັງຄົມ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ທຸກຄົນ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ ຮັກສາສຸຂະພາບໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກການສຸຂະພາບ ດ້ວຍການທຳຄວາມສະອາດ, ອະນາໄມໃນການກິນ, ການດື່ມ, ການຢູ່, ການນອນ, ການນຸ່ງຫົ່ມ, ການອອກກຳລັງກາຍ, ການພັກຜ່ອນ, ການມີເພດສຳພັນທີ່ປອດໄພ ແລະ ການບໍ່ຖ່າຍຊະຊາຍ.

ມາດຕາ 13 (ປັບປຸງ) ການອະນາໄມຄອບຄົວ

ການອະນາໄມຄອບຄົວ ແມ່ນ ການສ້າງສະພາບທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ໃຫ້ແກ່ການດຳລົງຊີວິດ, ການປະຕິບັດຕົວຈິງ ໃນການເບິ່ງແຍງດູແລສະມາຊິກຄອບຄົວ, ການຮັກສາຄວາມສະອາດເຮືອນຊານ, ທີ່ດິນເປົ່າວ່າງ ໃຫ້ມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ຈິບງາມ ແລະ ໜ້າຢູ່ສະເໝີ, ກຳຈັດສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຫຼື ອາດຈະເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ ເພື່ອໃຫ້ສະມາຊິກຄອບຄົວ ມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ກັນພະຍາດ.

ທຸກຄອບຄົວ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ ສ້າງເງື່ອນໄຂ ໃຫ້ມີນ້ຳສະອາດດື່ມ ແລະ ໃຊ້, ມີອາຫານ ກິນທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງດ້ານໂພຊະນາການ, ມີຄວາມປອດໄພ, ມີວິດຖ່າຍ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກການສຸຂະພາບ, ມີ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ທີ່ສະອາດເໝາະສົມ, ນ້ຳເອົາລູກ ຫຼານ ໄປກວດສຸຂະພາບຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ປິ່ນປົວເວລາ ເຈັບເປັນ, ຮັບປະກັນການອະນາໄມສາມສະອາດ, ເປັນເຈົ້າການໃນການກຳຈັດ ນ້ຳເປື້ອນ, ຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ແຍກ ຂີ້ເຫຍື້ອຂັ້ນພື້ນຖານ, ອະນາໄມຄອກສັດ, ສຶກສາອົບຮົມ ໃຫ້ຮູ້ຄວາມເປັນອັນຕະລາຍ ຂອງການສູບຢາ ແລະ ການດື່ມເຄື່ອງດື່ມທີ່ມີທາດເຫຼົ້າ, ໃຫ້ຫຼີກເວັ້ນ ການເສບຢາເສບຕິດ ແລະ ການມີເພດສຳພັນທີ່ບໍ່ປອດໄພ, ປະ ເມີນສະພາບການອະນາໄມຄອບຄົວຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 14 (ປັບປຸງ) ການອະນາໄມຊຸມຊົນ

ການອະນາໄມຊຸມຊົນ ແມ່ນ ການສ້າງສະພາບທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ໃຫ້ແກ່ການດຳລົງຊີວິດ, ການປະຕິບັດຕົວຈິງ ໃນການຮັກສາຄວາມສະອາດ, ຈົບງາມ, ກຳຈັດສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຫຼື ອາດຈະເປັນອັນ ຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ ຮ່ວມກັນພາຍໃນ ໜ່ວຍ, ຄຸ່ມ, ບ້ານ, ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ເພື່ອໃຫ້ສະມາຊິກໃນ ຊຸມຊົນມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ກັນພະຍາດ.

ຊຸມຊົນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປຸກລະດົມ, ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ແລະ ເປັນເຈົ້າການກຳຈັດ ຂີ້ເຫຍື້ອ, ນ້ຳເປື້ອນ, ອາຈິມສັດ ແລະ ຮັກສາອະນາໄມແຫຼ່ງນ້ຳ, ອະນາໄມຖະໜົນ ຫິນທາງ, ຕະຄອງ, ຮ່ອງນ້ຳ, ຫ້ອງນ້ຳ, ວິດຖ່າຍ ແລະ ສະຖານທີ່ສາທາລະນະອື່ນ ໃນຊຸມຊົນ.

ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນອະນາໄມຊຸມຊົນ ແລະ ປະເມີນຜົນດ້ວຍ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ.

ມາດຕາ 15 (ປັບປຸງ) ການອະນາໄມເຄຫາສະຖານ

ການອະນາໄມເຄຫາສະຖານ ແມ່ນ ການສ້າງສະພາບທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ໃຫ້ແກ່ການດຳລົງ ຊີວິດ, ການປະຕິບັດຕົວຈິງ ໃນການຮັກສາຄວາມສະອາດ, ຈົບງາມ ແລະ ການຈັດສັນຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບ ຮ້ອຍຂອງເຄຫາສະຖານ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກການສຸຂະພາບ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດດຳລົງຊີວິດ ແລະ ປະຕິບັດ ວຽກງານທີ່ປາສະຈາກມົນລະພິດ, ຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມສ່ຽງໃນການຕິດເຊື້ອພະຍາດ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການ ອະນາໄມເຄຫາສະຖານ ເປັນຕົ້ນ ກຳຈັດ ແຫຼ່ງເພາະພັນເຊື້ອພະຍາດ, ພາຫະນຳເຊື້ອພະຍາດ, ມີບ່ອນເກັບມ້ຽນ, ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ບຳບັດນ້ຳເປື້ອນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກການສຸຂະພາບ.

ໃນການອະນາໄມເຄຫາສະຖານນັ້ນ ສາມາດດຳເນີນ ດ້ວຍຕົນເອງ ຫຼື ນຳໃຊ້ການ ບໍລິການ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 16 (ໃໝ່) ການອະນາໄມສະຖານທີ່ບໍລິການ

ການອະນາໄມສະຖານທີ່ບໍລິການ ແມ່ນ ການສ້າງສະພາບທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ໃຫ້ແກ່ການດຳລົງ ຊີວິດ, ການປະຕິບັດຕົວຈິງ ໃນການຮັກສາຄວາມສະອາດ, ຈົບງາມ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ຄວາມ ສະດວກ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງສະຖານທີ່ບໍລິການ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການເກີດພະຍາດ ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ສຸ ຂະພາບ.

ສະຖານທີ່ບໍລິການ ຕ້ອງມີເນື້ອທີ່ພຽງພໍ ແລະ ເໝາະສົມ ກັບຈຳນວນຄົນທີ່ມາໃຊ້ບໍລິການ, ມີແສງສະຫວ່າງ, ມີອາກາດຖ່າຍເທ, ມີຫ້ອງນ້ຳ, ມີວິດຖ່າຍ, ມີນ້ຳໃຊ້, ມີບ່ອນ ເກັບມ້ຽນ, ກຳຈັດ ຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ບຳບັດນ້ຳເປື້ອນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກການສຸຂະພາບ.

ຜູ້ປະກອບການ, ເຈົ້າຂອງສະຖານທີ່ບໍລິການ ຫຼື ຜູ້ໃຊ້ບໍລິການ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ສຸຂະນາໄມ.

ມາດຕາ 17 (ປັບປຸງ) ການອະນາໄມສະຖານການສຶກສາ

ການອະນາໄມສະຖານການສຶກສາ ແມ່ນ ການສ້າງສະພາບທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ໃຫ້ແກ່ການ ຮຽນ-ການສອນ, ການຮັກສາຄວາມສະອາດ, ຈິບງາມ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ຄວາມສະດວກ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ທຸກຄົນໃນສະຖານການສຶກສາ ມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ກັນພະຍາດ.

ສະຖານການສຶກສາ ຕ້ອງມີມາດຕະຖານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການ ສຶກສາ, ມີສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທີ່ຈຳເປັນສຳລັບເພດຍິງ, ເດັກນ້ອຍ ແລະ ຄົນພິການ ລວມທັງການຈັດ ຫາ ໃຫ້ມີ ນ້ຳດື່ມ, ນ້ຳໃຊ້, ນ້ຳລ້າງມື, ຫ້ອງນ້ຳ, ວິດຖ່າຍ, ມີບ່ອນ ເກັບມ້ຽນ, ກຳຈັດ ຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ບຳ ບັດນ້ຳເປື້ອນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກການສຸຂະນາໄມ.

ຂະແໜງການ ສາທາລະນະສຸກ, ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຕ້ອງເອົາວຽກງານອະນາໄມ ເຂົ້າໃນຫຼັກສູດການຮຽນ-ການສອນ.

ມາດຕາ 18 (ປັບປຸງ) ການອະນາໄມສະຖານທີ່ບໍລິການສາທາລະນະສຸກ

ການອະນາໄມສະຖານທີ່ບໍລິການສາທາລະນະສຸກ ແມ່ນ ການສ້າງສະພາບທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ໃຫ້ແກ່ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພະນັກງານສາທາລະນະສຸກ ແລະ ຜູ້ໃຊ້ບໍລິການ, ການຮັກສາຄວາມສະອາດ, ຈິບງາມ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ຄວາມສະດວກ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ລວມທັງການຈັດການ, ຄຸ້ມ ຄອງ, ຄວບຄຸມ ແລະ ປັບປຸງສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກການສຸຂະນາໄມ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການເກີດ ພະຍາດ, ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ສະຖານທີ່ບໍລິການສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ມີ ເຄື່ອງມື, ເຄື່ອງຮັບໃຊ້ ແລະ ອຸປະກອນການແພດ ທີ່ອະເຊື້ອ ແລະ ປອດໄພ, ມີ ຫ້ອງນ້ຳ, ວິດຖ່າຍ, ສະບູ, ນ້ຳດື່ມ, ນ້ຳໃຊ້ ຢ່າງພຽງພໍ, ມີ ບ່ອນ ເກັບມ້ຽນ, ກຳຈັດ ຂີ້ເຫຍື້ອ, ມີລະບົບບຳບັດນ້ຳເປື້ອນ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກອື່ນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມຫຼັກການສຸຂະນາໄມ.

ມາດຕາ 19 (ປັບປຸງ) ການອະນາໄມສະຖານທີ່ສາທາລະນະ

ການອະນາໄມສະຖານທີ່ສາທາລະນະ ແມ່ນ ການສ້າງສະພາບທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ໃຫ້ແກ່ ການພັກຜ່ອນ, ອອກກຳລັງກາຍ, ຈັດກິດຈະກຳຕ່າງໆ, ການຮັກສາຄວາມສະອາດ, ຈິບງາມ, ຄວາມເປັນລະ ບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ຄວາມສະດວກ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ລວມທັງການຈັດການ, ຄວບຄຸມ, ຮັກສາ ແລະ ປັບ ປຸງສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກການສຸຂະນາໄມ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການເກີດພະຍາດ, ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ ສຸຂະພາບ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ສະຖານທີ່ສາທາລະນະ ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ມີ ບ່ອນຈອດລົດ, ຫ້ອງນ້ຳ, ວິດຖ່າຍ, ສະບູ, ນ້ຳດື່ມ, ນ້ຳໃຊ້ ຢ່າງພຽງພໍ, ມີບ່ອນ ເກັບມ້ຽນ, ແຍກປະເພດ, ກຳຈັດ ຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ລະບົບບຳບັດນ້ຳເປື້ອນ ໃຫ້ ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກການສຸຂະນາໄມ ພ້ອມທັງຈັດຕັ້ງໃຫ້ມີໜ່ວຍງານຮັບຜິດຊອບສະຖານທີ່ສາທາລະນະ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຊົມໃຊ້ສະຖານທີ່ສາທາລະນະ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ຫຼັກການສຸຂະນາໄມ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

